Dosarul nr.4r-1360/25
nr. 4-25008111-02-4r-17042025

D E C I Z I E

20 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Chiroșca Igor
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientului Railean Eduard declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-301/2025 din 28 martie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 26.12.2024, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Railean Eduard a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, fiind reținut faptul că, la 07.06.2024, aflându-se la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, a depășit viteza de 50 km/h și se deplasa cu 75 km/h prin localitate.

2. La rândul său, făptuitorul Railean Eduard prin intermediul apărătorului său a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-301/2025 din 28 martie 2025, a fost respinsă contestația declarată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT nr.04 155410 din 26.12.2024, prin care Railen Eduard a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată. La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale se substituie prin copii iar originalele acestora se restituie organului abilitat.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, contravenientul Railean Eduard a depus recurs prin care solicită casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, judecător Liudmila Beşliu din 28.03.2025, dosar nr.5r-301/2025, dispunerea rejudecării cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri.

5. În motivarea recursului menționează că în cadrul procesului, agentul constatator nu a prezentat careva argumente însoțite de probe concludente şi pertinente care ar combate argumentele şi probele cu privire la ilegalitatea utilizării şi al punerii pe piață a dispozitivului de tip iDS- TCV907-BIR/C invocate de către apărătorul contravenientului. La caz, agentul constatator a prezentat instanței de fond doar planșe fotografice, potrivit cărora anume automobilul de marca *****, cu n/î *****, care a fost indicat în procesul-verbal, a circulat cu viteza de 75km/h, pe sectorul de drum pentru care limita de viteză este stabilită de 50 km/h, Buletinul de verificare metrologică a mijlocului de măsurarea a vitezei de mișcare a autovehiculelor iDS-TCV907-BIR/C, nr.G51810367, China, precum şi cazierul contravențional al cet. Railean Eduard. Ori, conform prevederilor art.443[1] alin.(1) Codul contravențional „în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 şi art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat [...]". Mai mult, potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr.235/2011 privind activitățile de acreditare şi de evaluare a conformității certificat de conformitate reprezintă documentul care atestă că un produs identificat corespunzător a fost supus procedurilor de evaluare a conformității şi că, la momentul evaluării, produsul este conform cerințelor specificate aplicabile. Conform prevederilor art.20 alin.(3) din legea menționată supra „Conformitatea produselor cu cerințele esențiale aplicabile se atestă prin certificat de conformitate, emis de organismul de certificare acreditat.” Concomitent, potrivit prevederilor art. 2 coroborate cu prevederilor art.19 alin.(1) din legea menționată supra „declarație de conformitate - asigurare scrisă, bazată pe o decizie luată în urma unei evaluări, prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat confirmă cu certitudine că produsul este conform cerințelor specificate” şi „Scopul declarației este să confere încredere în conformitatea obiectului identificat cu cerințele specificate la care se referă declarația de conformitate şi să specifice în mod clar responsabilul pentru această conformitate şi declarație. O declarație de conformitate este o formă de atestare a conformității pentru a se respecta cererile pieței şi ale autorităților cu funcții de reglementare, pentru a se conferi încredere în produsul introdus pe piață". În altă ordine de idei, potrivit art.25

alin.(1) din legea menționată „Introducerea şi/sau punerea la dispoziţie pe piaţă a produselor din domeniul de reglementare prevăzut la anexa nr. 3 se realizează în conformitate cu prevederile prezentei legi şi cu cerinţele reglementărilor tehnice aplicabile. Produsele se introduc şi/sau se pun la dispoziţie pe piaţă numai dacă satisfac cerințele esențiale care oferă un nivel adecvat de protecție intereselor publice, precum sănătate şi siguranță în general, sănătate şi siguranță la locul de muncă, protecţie a consumatorilor, protecţie a mediului şi securitate, cu respectarea principiilor internaţionale ale liberei circulaţii a produselor în comerţul interior şi cel internaţional, şi numai dacă sînt însoţite de documente care atestă conformitatea. Persoana responsabilă de introducerea şi/sau punerea la dispoziţie pe piaţă a produselor este agentul economic care practică activitate de întreprinzător." În sensul dat, introducerea pe piaţa naţională, precum şi exploatarea tipului de utilaj iDS-TCV907-BIR/C în lipsa certificatului de conformitate şi declaraţiei de conformitate a producătorului, contrar prevederilor articolului menţionat supra se consideră ilegală. Astfel, fixarea contravenţiilor şi tragerea la răspundere contravenţională cu utilizarea probelor captate de echipamentul iDS-TCV907-BIR/C amplasat la postul T57 Gherman urmează a fi constată drept ilegală. Mai mult, potrivit prevederilor art. 31 alin. (2) din Legea cu privire la activităţile de acreditare şi de evaluare a conformităţii „Se recunosc certificatele de conformitate sau rapoartele de încercări emise de organisme de evaluare a conformității străine, în baza acordurilor bilaterale de recunoaștere reciprocă a activităților de evaluare a conformității. Recunoaşterea certificatelor de conformitate se efectuează prin eliberarea unui nou certificat de conformitate de către organismele de certificare acreditate de Centrul Naţional de Acreditare". În sensul normei citate supra, tipul de utilaj iDS-TCV907-BIR/C suplimentar actelor menţionate, urmează în mod obligator să dispună de un certificat de conformitate nici nu demonstrează legalitatea utilajului folosit pentru captarea contravenţiilor rutiere. Ori, potrivit prevederilor art.425 alin.(1) Codul contravențional al RM „Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru iusta soluţionare a cauzei”. În consecinţă, considerăm că la judecarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 din Codul contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanţă la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele,

complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind hotărârea judecătorească şi probele prezentate, conchidem asupra faptului că instanța de fond a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar. Mai mult, instanța de fond s-a rezumat la valorificarea exclusivă a probatoriului administrat de agentul constatator, omiţând să examineze în mod efectiv, complet şi obiectiv ansamblul probelor şi argumentelor expuse în contestaţie. Această omisiune echivalează cu nerespectarea obligaţiei instanţei de a se pronunța asupra tuturor aspectelor esențiale deduse judecăţii, afectând grav legalitatea şi temeinicia hotărârii pronunțate. În această ordine de idei, atestăm că instanţa de fond contrar prevederilor art. 381 din Codul contravenţional a încălcat atât principiile legalităţii, egalităţii, contradictorialităţii cât şi aprecierii din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei şi veridicităţii fiecărei probe. Ori, reieşind din prevederile art. 6 al CEDO, pronunţarea de către instanţele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţia instanţei de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerinţelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora *(cauza Garda Ruiz vs Spania, §26).* De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanţele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi. În continuare, potrivit aprecierii instanței de fond, motivele invocate de către contestator privind declararea nulității actului contestat, nu vor fi reținute, ori, potrivit aprecierii judecătoarei Liudmila Beşliu „neconsemnarea datelor şi faptelor indicate la art.443 din Codul Contravenţional nu de fiecare dată au efectul nulităţii absolute, or unele elemente ale procesului-verbal cu privire la contravenţie nu au un caracter obligatoriu, astfel, faptul că în proces nu s-au indicat mijloacele de probă nu rezultă că acestea nu ar fi existat". Raționamentele doamnei judecător Beşliu Liumila sunt neîntemeiate şi contravin normelor de drept citate infra. Ori, în contestaţie a fost invocat nulitatea procesului-verbal prin prisma art.445 alin.(1) Codul Contravenţional care prevede expres „Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire ia contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului- verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a

circumstanţelor comiterii si încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite si a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal". La caz, partea recurentă atrage atenţia asupra faptului că în Procesul-Verbal cu privire la contravenții nr. 155410 din 26.12.2024, agentul constatator nu a indicat nicăieri circumstanțele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor, şi anume mijloacele tehnice, inclusiv din categoria celor certificate/omologate şi verificate metrologic care au detectat şi înregistrat contravenția. Într-o situaţie în care o contravenţie a fost constatată cu ajutorul unui utilaj sau echipament tehnic, iar procesul-verbal întocmit nu menționează existența sau utilizarea corectă a acestui utilaj, procesul-verbal este afectat de nulitate, în special, în ipoteza în care utilizarea utilajului este o condiție esențială pentru validitatea constatării contravenției. Procesul-verbal trebuie să descrie în mod clar cum a fost realizată constatarea contravenției, inclusiv specificarea concretă a utilajului sau a tehnicii utilizate, precum şi condițiile în care acesta a fost folosit. Întru susținerea argumentelor invocate supra, prezentăm aprecierea Curţii Constituțional a RM, care a concluzionat că „prevederile contestate sunt rigide şi insensibile în privința circumstanțelor, pentru că sancționează procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nulitatea absolută, în cazul în care acesta nu conține cel puțin una dintre menţiunile stabilite de lege. Din această perspectivă, legea nu le acordă instanţelor de judecată posibilitatea de a înlătura erorile care nu pot afecta, în mod obiectiv, caracterul echitabil al procesului. Astfel, dacă un judecător sesizat cu o contestaţie împotriva unui proces-verbal cu privire la contravenție constată că din acesta lipseşte o menţiune prevăzută de articolul 443 din Codul contravenţional, trebuie să-l anuleze şi, implicit, să înceteze procesul contravenţional" (a se vedea Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 32/2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravențional, par.40) Tot potrivit aprecierii Curții Constituţionale a RM, neconsemnarea datelor şi a faptelor indicate la art. 433 nu de fiecare dată au caracter obligatori şi nu duc la nulitatea procesului-verbal doarjn cazurile care vizează victimele actelor de violenţă, nu şi în restul cazurilor „în acest sens, Curtea poate imagina o situaţie în care un proces-verbal cu privire la contravenţia prevăzută de articolul 78 [vătămarea integrităţii corporale] sau articolul 781 [violenţa în familie] ar putea fi anulat doar pentru că agentul constatator a omis să indice ocupaţia contravenientului sau oficiul care i-a eliberat actul de identitate, menţiuni care, în mod evident, sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei. în asemenea situaţii ar fi imposibil de susţinut că statul şi-a

onorat obligaţiile procedurale pozitive de a investiga efectiv şi de a-i pedepsi pe cei vinovaţi de comiterea actelor de violenţă" (a se vedea Hotărârea Curţii Constituţionale nr.32/2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional, par.41), fapt care nu este aplicabil speţei noastre. Drept urmare a celor menţionate supra, precum şi a art.443 alin.(1) lit. d) din Codul contravențional prevede că „procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie". Prin instituirea exigenţelor din norma citată, agentului constatator îi revine obligaţia de a descrie fapta contravențională săvârșită pe deplin. Deci, o descriere generică a faptei contravenționale în procesul-verbal cu privire la contravenţie, fără a evidenţia elemente importante precum este utilajul care a captat contravenţia, nu întruneşte cerinţele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conținut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia şi atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție. Din conținutul prevederilor normei sus-citate rezultă în mod clar că agentul constatator are obligaţia de a efectua o descriere detaliată şi concretă a faptei contravenționale, indicând expres acțiunea sau inacţiunea pretinsă a autorului, precum şi circumstanțele relevante. Această cerinţă derivă din principiul previzibilității şi legalității, permiţând instanţei să verifice legalitatea, temeinicia şi corecta încadrare juridică a faptei, precum şi echitatea sancţiunii aplicate. În final, instanța de fond a constatat că obiecţiile făcute de către Railean Eduard în contestaţia sa, au un caracter declarativ, de a evita răspunderea contravenţională, în sensul dat menţionează, caracterul declarativ al unor argumente poate fi invocat doar în situaţia în care acesta nu sunt susţinute de careva probe valabile, pertinente şi concludente, ceea ce nu este cazul în speţa de faţă. Ori, la contestaţie au fost anexate toate probele necesare, extrase din surse veridice şi accesibile public, care demonstrează cu certitudine lipsa actelor legale pentru dispozitivul iDS-TCV907- BIR/C. Această atitudine a instanţei reflectă o examinare superficială a cauzei, întrucât agentul constatator nu a prezentat nicio probă sau argument relevant, iar instanţa nu a analizat în fond legalitatea dispozitivului care a captat contravenţia, favorizând automat reprezentanții statului. Mai mult, referindu-ne la vinovăţia Railean Eduard, autorul recursului menţionează următoarele: Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional „Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept

să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale". în sensul dat, contestarea unui act în instanţa de judecată reprezintă un drept fundamental garantat de art.20 din Constituţia RM, şi anume accesul liber la justiţie. Calificarea de către instanţa de fond a demersului juridic întreprins de domnul Railean Eduard ca fiind o încercare de a eluda răspunderea contravenţională este nu doar eronată, ci şi abuzivă, întrucât contravine esenţei dreptului constituţional de a accesa justiţia. Acţiunea introdusă în instanţă a fost susţinută printr-un ansamblu coerent de argumente juridice şi prin probe pertinente şi concludente, extrase din dosarul administrativ privind achiziţiile publice, care nu pot fi în mod rezonabil interpretate ca o tentativă de eschivare de la răspundere. Prin urmare, concluziile instanţei de fond denaturează sensul legitim al exercitării unui drept constituţional şi ignoră principiile fundamentale ale procesului echitabil şi ale bunei-credințe procesuale. Contestarea unui act nu poate fi considerată un abuz de drept, atâta timp cât ea este fundamentată pe probe obiective şi realizată în limitele şi condițiile prevăzute de lege. Prin raportare la conținutul Cazierului Contravențional al d-nului Railean Eduard, din care reiese existența unei singure abateri, se infirmă orice presupunere că acesta ar avea un comportament recidivant sau o practică de a se sustrage în vreun oarecare mod de la răspundere. în absența unui istoric contravențional consistent, nu poate fi reținută ideea că adresarea sa în instanță ar reprezenta o tactică deliberată de eschivare de la răspundere. în acest sens, instanța de fond a adoptat o conduită vădit lipsită de imparțialitate în examinarea cauzei, încălcând în mod abuziv principiile fundamentale ale unui proces echitabil, inclusiv cel al egalității armelor. Prin atitudinea sa, instanța a creat un dezechilibru procedural, favorizând în mod nejustificat reprezentantul statului, în absența unor probe pertinente sau a unor argumente juridice temeinice care să justifice o asemenea poziționare. Această abordare denotă o abatere gravă de la standardele jurisprudenței constituționale şi convenționale în materie de drepturi procedurale.

6. Conform art.471 alin.(1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

7. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

8. Conform prevederilor art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

9. Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Railean Eduard în comiterea încălcării prevederilor art.236 alin.(2) Codul contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului.

10. Potrivit pct.81 din Procedura de măsurare legală, aprobată prin ordinul Ministerului Economiei nr.54, constatarea contravențiilor din regimul de viteză se efectuează prin filmarea sau fotografierea numărului de înmatriculare sau înregistrare montat în partea din față sau spate a autovehiculului. Dacă se stabilește depășirea vitezei pe o fotografie, este necesar de continuat fotografierea, ca să fie una până la trei fotografii care confirm contravenția privind depășirea vitezei.

11. În acest sens, instanța reține că, agentul constatator a prezentat planșa fotografică cu privire la încălcarea imputată lui Railean Eduard, potrivit căreia este dovedit cu vehemență că anume automobilul indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție este cel din poză, și anume acesta circula cu viteza de 75 km/h, pe sectorul de drum pe care viteza este stabilită de 50 km/h. Astfel, din analiza planșelor fotografice rezultă cert mijlocul de transport al făptuitorului, fiind clar vizibil numărul de înmatriculare, valoare vitezei măsurate, precum locul și timpul comiterii faptei, în acest sens fiind anexat și buletinul de verificare metrologică care certifică, că mijlocul de măsurare respectiv a trecut controlul metrologic legal, executat prin procedura de evaluare a conformității conform documentelor normative aplicabile din domeniul metrologiei legale.

12. Colegiul penal consideră că alegațiile părții nu pot fi reținute privitor la declararea nulității actului contestat, or, legiuitorul a instituit regimul juridic al nulității în procesul contravențional, astfel, neconsemnarea datelor și faptelor indicate la art.443 nu de fiecare dată au efectul nulității absolute, or unele elemente ale

procesului-verbal cu privire la contravenție nu au un caracter obligatoriu, astfel, faptul că în proces nu s-au indicat mijloacele de probă nu rezultă că aceste nu ar fi exista.

13. Totodată, Colegiul penal consideră irelevante și argumentele contestatarului potrivit cărora acesta ar fi expediat anterior o solicitare privind completarea declarației că anume Railean Eduard se afla la volanul automobilului. Or, în situația în care acesta nu s-ar fi aflat la volan, trebuiau prezentate acte confirmative în acest sens.

14. La caz, obiecțiile formulate de Railean Eduard în contestația sa au un caracter declarativ, fiind invocate în scopul evitării răspunderii contravenționale și neavând capacitatea de a influența decizia agentului constatator. În consecință, încetarea procesului contravențional nu poate avea loc în temeiul motivelor invocate. Or, odată ce decizia agentului constatator este legală în fond și susținută de probe, aceasta nu poate fi anulată din motive pur formale. Prin urmare, înscrisurile apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui Railean Eduard în săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Codul contravențional.

15. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

16. Instanța corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârşirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reuşit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

17. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum

și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

18. Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

19. Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către contravenientul Railean Eduard și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-301/2025 din 28 martie 2025.

20. În conformitate cu prevederile art.473 - art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul contravenientului Railean Eduard și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-301/2025 din 28 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Chiroșca Igor

judecător Proca Mihail